

Afrontar els reptes del sistema sanitari amb rigor i criteri: el debat sobre els models de gestió dels centres sanitaris

La Societat Catalana de Gestió Sanitària (SCGS), adscrita a l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut de Catalunya i Balears, vol fer arribar les següents consideracions davant les propostes sanitàries que s'inclouen en el document de 370 mesures que el PSOE ha elaborat per conformar un possible Govern:

- Valorem molt positivament algunes de les mesures proposades en el document i relacionades amb el model sanitari, tot i que han estat freqüentment anunciades però insuficientment portades a terme. **Aplaudim el compromís d'augmentar el PIB destinat a la sanitat pública**, en un sistema crònicament infrafinançat i que està a la cua en aquest àmbit respecte a la majoria dels països de la Unió Europea (UE). La **millora de les condicions dels professionals**, que s'inclou en el document, **és també un eix essencial per garantir el funcionament i la qualitat del sistema de salut i una condició imprescindible** per al manteniment i la millora del nostre sistema públic de salut.
- En la nostra opinió, la proposta "*avançar en el blindatge del nostre sistema de salut, apostant per una sanitat que es basi en la gestió pública directa*" evidencia manca de criteri sobre la política de serveis de salut. **La revisió de les formes de gestió del Sistema Nacional de Salut és un tema transcendent** que entenem no s'aborda des de la perspectiva adequada. Així mateix, cal recordar **que les competències sanitàries estan actualment traspassades a les comunitats autònomes** i en el cas de Catalunya des de l'any 1981.
- **No pot haver-hi equitat i cohesió social sense eficiència.** L'evidència i els estudis demostren que el model de gestió directa, amb un alt grau de burocratització, politització i funcionarització i uns nivells de satisfacció professional més reduïts, no són els més adequats i evidencien una menor eficiència i, per tant, no haurien de ser els prioritaris. **Les fórmules de gestió alternatives a la gestió directa han demostrat ser més eficients.** Els dispositius del sistema públic de salut amb aquestes fórmules, tan les de titularitat pública -empreses públiques, fundacions públiques o consorcis- com les privades -majoritàriament sense ànim de lucre- tenen una millor eficiència i més alt grau de satisfacció en els professionals i en molts casos també millor valoració per part dels usuaris. El model sanitari català, on aquests models són majoritaris, ha constatat abastament els seus bons resultats. Estudis rigorosos recents demostren que els models de gestió alternatius a la gestió directa són entre un 8,4% i un 13,6% més eficients que la gestió directa. Regne Unit, França, Alemanya, Holanda o països nòrdics, entre d'altres, han avançat profundament en aquests models i han dotat les seves organitzacions sanitàries, incloses les de titularitat pública, de personalitat jurídica i autonomia de gestió, òrgans de govern potents, desburocratització i desfuncionarització dels professionals.

- **La cooperació pública-privada, en els seus diferents models, és un instrument adequat i clau per a desplegar polítiques públiques** utilitzat abastament en tots els països desenvolupats de la Unió Europea, independentment del color polític del partit que el governi. L'Estat Espanyol està a la cua dels països de la UE en la seva utilització en tots els àmbits, inclòs el sanitari.

A l'hora d'abordar el debat de la política sanitària i dels models de gestió, demanem que el rigor i el criteri tècnic en siguin el fil conductor. Cal afrontar la imprescindible reforma en els models de prestació del servei públic per garantir la seva sostenibilitat, eficàcia i eficiència.

La Societat Catalana de Gestió Sanitària, formada per més de 500 professionals, té la vocació d'aportar, des de l'academicisme, criteri i objectivitat, en el debat sobre els models de titularitat, gestió i organització dels centres d'utilització pública. Estem a disposició, des de l'àmbit gestor, per participar i aportar el nostre coneixement i experiència a les comissions tècniques i representants polítics i sanitaris que entenguin que cal aprofundir en aquest debat.

Barcelona, 6 de setembre de 2019